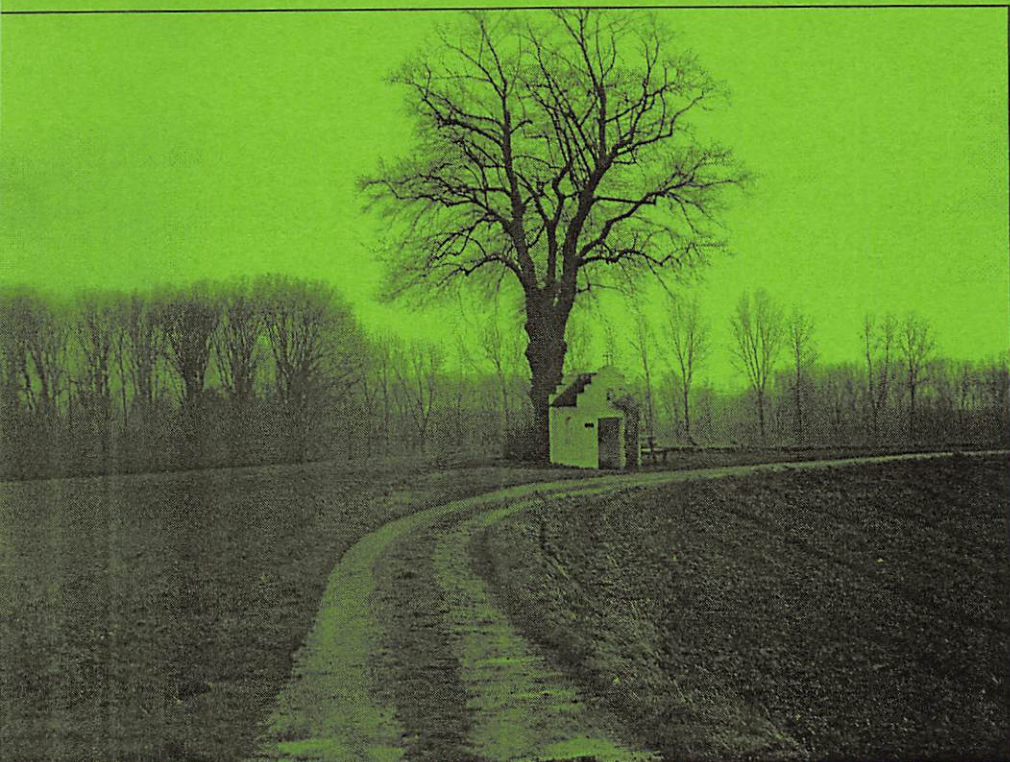

de zeumer

2006-4

**MAARSSE
EN
SWALMIRDAL**

Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal heeft de dorpen Swalmen, Asselt, Boukoul, Beesel, Reuver, Offenbeek en Belfeld als werkgebied.

De vereniging stelt zich tot doel de kennis van en de belangstelling voor het eigen heem te bevorderen en te streven naar het behoud, herstel en bescherming van die waardevolle cultuurelementen die eigen zijn aan het heem.

De vereniging tracht dit doel te bereiken door o.a. onderzoek van bodem en archieven, het verzamelen en exposeren van streekeigen voorwerpen van geschiedkundige waarde, het houden van lezingen, cursussen, excursies en het publiceren van bevindingen van de leden.

Redactie: Jan Geerlings
Hennie Geurts-Willemsen
Thei Derks
Chrit Verstappen
Chrit Crins

Redactie-adres: Hensenbosstraat 20, 5954 AJ Beesel
tel. 077 – 474 1380, e-mail: th.derks@hetnet.nl

Bezorgers:	Jan Geerlings -	-	Beesel
	Math Hebben -	-	Offenbeek
	Sybil Peeters	-	Reuver
	Wiel Olders	-	Belfeld
	Arie de Wit	-	Swalmen, Asselt, Boukoul

Verenigingslokaal: Willem Limburg, Rijksweg 10, 5953 AE Reuver.

Geopend iedere maandagavond van 20.00 - 22.00 uur, met uitzondering van feestdagen en de zomervakantie.

De Zeumer is het kwartaalblad van heemkundevereniging Maas- en Swalmdal.

Leden ontvangen dit blad alsmede het jaarboek voor € 20,- per jaar.

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de ingezonden stukken. Overdrukken met vermelding van de bron zijn uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming.

Inhoudsopgave

Van de redactie.....	2
Jaarprogramma 2006.....	3
In memoriam Lambert Niemans.....	4
Jubilarissen in het jubileumjaar	5
Presentatie jubileumboek.....	11
De vondst van een zilveren sceatta in Swalmen.....	12
Een Romeinse munt van Nero Claudius Drusus	13
Dankbrief na terugkeer van de evacuatie naar Drente	15
Familie Portret	18
Onderwijstentoonstelling in't Bolveld te Belfeld	21
Een "Ordre Départ" voor Cornelius Boots.....	23
Fabrieksschoorstenen.....	28
Zure Maasgronden	29
Gelukkig Nieuwjaar	31

Van de redactie

Wij zijn alweer toe aan de laatste Zeumer van het jaar 2006.

Voor de vereniging was het afgelopen jaar een erg druk jaar met veel activiteiten. Mede debet aan deze drukte was het feit dat 2006 het jubileumjaar was. Maas-en Swalmdal bestond en bestaat al 25 jaar. En dat de vereniging bestaansrecht heeft, wordt bewezen door het grote aantal leden dat op veel fronten actief is.

Verder mogen wij ons zeer gelukkig prijzen dat de vereniging geleid wordt door een zeer kundig en actief bestuur. Dit mag gerust eens hardop gezegd worden.

Verder willen wij als redactie van de Zeumer bij dezen de leden nogmaals dringend verzoeken om kopij in te sturen. Misschien hebt u thuis nog leuke anekdotes of interessante onderwerpen, welke wij heel graag zouden willen plaatsen. Geachte leden, zoek in laden en kasten en alstublieft stuurt in. Zo werkt u mee om de Zeumer voor iedereen interessant te houden. Bij voorbaat onze dank.

Rest ons nog om iedereen een gelukkig en gezond heemkundig 2007 toe te wensen.

Kopij voor de volgende Zeumer s.v.p. inleveren voor 1 maart 2007 bij ons redactieadres. Bij voorkeur per e-mail: th.derks@hetnet.nl

Helaas verschijnt De Zeumer 2006-4 door omstandigheden veel te laat. Wij hebben echter besloten om niets aan de oorspronkelijke inhoud te wijzigen. De kerst en nieuwjaarswensen komen dan iets te laat.

Foto voorzijde:

Thei Derks

Kapelke Bakhei te Beesel in een "winters" landschap

Jaarprogramma 2006

Jan	24	Lezing over de stadrekeningen van Venlo
Februari	16	25 jaar archeologie
Maart	8	Lezing over de eindfase van W.O II (Hugo Levels)
Maart	13	Ledenvergadering. Het 2 ^e deel van deze avond staat in het teken van het dialect
Maart	19	Contactdag genealogie met als gast uit Bracht Brigitte Tophofen
April	11	Lezing over de spoorverbinding Venlo- Roermond (Vincent Freriks) i.s.m. MHVS
Mei	19	Busexcursie A-73
Mei	28	Fietstocht
Juni	24	Busexcursie naar Limburg a/d Lahn
Jul-Aug		Zomervakantie
September	10	Open-Monumentendag met als thema: feest
Oktober	1	Herfstwandeling met IVN Afsluiting jubileumjaar / presentatie jaarboek
November	19	Contactdag genealogie
December	12	Lezing over soldaten van Napoleon door drs Jean Coenen
December	26	Kerstwandeling i.s.m de MHVS

In memoriam Lambert Niemans

Op 12 oktober 2006 ontvingen we het droevige bericht dat in Berlijn ons lid Lambert Niemans was gestorven. Hij werd 87 jaar. Vanaf 14 mei 1987 was hij lid van onze heemkundevereniging. Zijn grote liefde ging uit naar verhalen over vroeger. Met volle overtuiging kon hij hierover urenlang vertellen. Kort nadat hij lid geworden was, werd hij door ons gevraagd om vier keer per jaar het verenigingsblad de Zeumer rond te brengen in Reuver en Offenbeek. Op dat moment hadden we namelijk geen bezorger in Reuver. Hier deed hij niet moeilijk over en vanaf 1988 t/m 2005 liet hij dan ook menige Zeumer in de brievenbus van de verenigingsleden glijden. Hij kende de adressen op het laatst van buiten en zogauw er één ontbrak werd dat dan ook direct gemeld. Als weer eens een lid verhuisd was en dit niet door de betreffende persoon was doorgegeven, zorgde hij dat het in orde kwam. Daarnaast plakte hij elke keer op zo'n 300 Zeumers de adresstickers. Ook bracht hij elk jaar in zijn buurt de jaarboeken rond. Je kon er de klok op zetten, maar hij wist het altijd klaar te spelen om als eerste de boeken rond te brengen en af te rekenen. Het klopte altijd als een bus. Hij werd dan ook in 2002 door de heemkundevereniging, samen met Math Hebben, benoemd als vrijwilliger van het jaar. Eind 2005 gaf hij te kennen dat het, gezien zijn gevorderde leeftijd en zijn afnemende vitaliteit, hem allemaal wat veel begon te worden en hij met de bezorging zou stoppen. Lambert was een rustig iemand; een levensgenieter tot het allerlaatste moment. Genieten kon hij van de jaarlijkse reis van de heemkundevereniging. Daarnaast maakte hij vele reizen met zijn vriendin. Op z'n laatste reis werd hij ziek en in het ziekenhuis in Berlijn opgenomen waar hij is overleden. Helaas, op Lambert kunnen we geen beroep meer doen. Zijn ongekennde levenslust en optimisme zullen we missen. We wensen zijn vriendin en familie veel sterkte toe met het verwerken van dit verlies. Moge hij ruste in vrede.

Het Bestuur

Jubilarissen in het jubileumjaar

De circa 75 aanwezigen bij de presentatie op 23 november van het jubileumboek boden een gepast podium om stil te staan bij de eerste groep jubilarissen, leden die 25 jaar lid zijn van onze vereniging. Het zijn in alfabetische volgorde: Peter Bors, Léon Buskens, Theo Derks, Ab van Dijk, Twan Ernst, Frans Geerlings, Jan Geerlings, Mia Hoedemakers-Joosten, Pierre van Lier, Wiel Luys, Hans Peeters, Peter Peeters, Jan Slabbers, Henri Smeets en Jos Storms.

Dan volgt nu een korte karakteristiek van deze jubilarissen.

Peter Bors, was jarenlang een zeer gewaardeerd lid van de jaarboekredactie, en bleef ondanks zijn drukke werkzaamheden altijd een sterk betrokken lid van de heemkundevereniging.

Nadat hij gebruik ging maken van het prepensioen, trad hij tot ons bestuur toe en heeft hij, om maar een ding te noemen, een enorme berg werk verzet bij het tot stand brengen van het jubileumboek, naast allerlei andere inbreng zoals contacten met de drukker, was hij ook nog verantwoordelijk voor de prachtige foto's die men in het boek kan bewonderen.

Theo Derks, vaste maandagavond gast, begenadigd met gouden handjes zoals bleek bij de verhuizing naar onze nieuwe verenigingsruimte en daarnaast ook nog zeer actief voor de vereniging als lid van de redactie van ons kwartaalblad 'De Zeumer'. Hij heeft zijn sporen verdiend als onderzoeker op genealogisch gebied en daarvan meer dan eens blijk gegeven in ons jaarboek.

Ab van Dijk, medeoprichter van de vereniging, penningmeester (1980), bestuurslid (1981-1988), secretaris (1985-1986). Zijn eerste heemkundige voetstappen maakte hij in de wereld van de archeologie. Zeven jaren werkte deze pionier in het bestuur totdat hij wegens verandering van werkkring genoodzaakt was hieruit terug te treden.

Twan Ernst, bestuurslid (1990-2003), secretaris (2003-heden), eerste jeugdlid van onze vereniging, sedert jaren actief in allerlei werkgroepen. Lid van de jaarboekredactie, intensief betrokken bij genealogische activiteiten, tentoonstellingen en bekend door zijn vele artikelen in o.a. de jaarboeken. Twan is aanspreekpunt voor

alle aangelegenheden met betrekking tot Belfeld en met al dit werk een van de dragende mensen van de vereniging.

Frans Geerlings, medeoprichter van de vereniging, secretaris (1980), bestuurslid (1982-1989), en ook nog eens 25 jaar lid van de jaarboekredactie. Daarnaast verzorgt hij al 25 jaar de administratie van de verkoop van onze jaarboeken. We kennen hem onder meer als deelnemer aan tal van verenigingsactiviteiten en schrijver van vele artikelen voor het jaarboek.

Wiel Luys, medeoprichter van de vereniging, voorzitter (1980-1998), waarnemend voorzitter (1998-1999), bestuurslid (1999-heden), medeoprichter van de vereniging. Was de eerste voorzitter en heeft die functie met verve ruim 18 jaar uitgeoefend. In al die jaren heeft hij zich naast het bestuurswerk op een breed vlak ingezet voor de vereniging. Van kruisen en kapellen tot onderwijs, van monumenten tot archeologie en dan zijn we beslist niet volledig. Daarnaast is hij auteur van vele artikelen die o.a. in onze jaarboeken zijn gepubliceerd. Bij de archeologie lag en ligt zijn hart en al 25 jaar leidt hij de werkgroep. Aanspreekpunt voor Reuver.

Hans Peeters, is een jubilaris die niet weg te denken is binnen de werkgroep genealogie: zijn grote hobby. Bij de organisatie van een genealogische contactdag is hij altijd van de partij en levert daarin grote inbreng. Zijn hobby is het uitwerken van kerkregisters (doop-, huwelijk- en overlijdensregisters) van tal van parochies, vanaf het begin tot aan de burgerlijke stand, om er een index op te maken. En indexen zijn een droom voor genealogen. Ook de burgerlijke stand van die plaatsen is door hem grotendeels uitgewerkt.

Peter Peeters, bestuurslid (1986-1988), meer dan 25 jaar zeer actief op het gebied van archeologie. Vaste en zeer gewaardeerde medewerker bij tentoonstellingen en bij bijzondere activiteiten zoals het conserveren van de archeologische collectie in het museum van Asselt.

Henri Smeets, bestuurslid (1985), secretaris (1986-1996), bestuurslid (1996-2001), waarnemend voorzitter 2001-2003), voorzitter (2003-heden), heeft zich binnen allerlei werkgroepen ingezet voor de vereniging, auteur van vele artikelen die o.a. in onze jaarboeken zijn gepubliceerd, aanspreekpunt voor alle aangelegenheden betreffende Swalmen.

Jan Slabbers, architect met veel belangstelling voor oude gebouwen. In de achterliggende tijd heeft hij zijn sporen verdiend bij het inmeten en het minutieus op schaal intekenen van opgravingssituaties. Bij de toenmalige archiveringswerkzaamheden in het museum te Asselt heeft hij veel voorwerpen, met name aardewerk, op schaal ingetekend.

Jos Storms, evenals een aantal andere jubilarissen, maakte ook hij al deel uit van de voorloper van de heemkundevereniging, de Archeologische Werkgroep Beesel.

Aan archeologie heeft hij nog steeds zijn hart verpand. Verder heeft hij veel kennis van numismatiek en volgt hij het verenigingsleven met veel interesse.

Na een persoonlijke beschrijving werden de bovenstaande jubilarissen namens het bestuur en namens alle aanwezigen, van harte proficiat gewenst met 25 jarig lidmaatschap van heemkundevereniging Maas- en Swalmdal. Naast onze felicitaties ontvingen deze leden het eerste exemplaar van ons jubileumboek.

Dat laatste was op die avond niet mogelijk bij enkele jubilarissen die op die avond verhinderd waren. Zij staan dan ook niet op de groepsfoto.

We noemen **Mia Hoedemakers-Joosten uit Neer**, lid van de vereniging met een bijzondere belangstelling voor genealogie en ambassadeur van Maas- en Swalmdal aan de overzijde van de Maas.

Dan Pierre van Lier uit Swalmen, steunpilaar, modelleur, grafisch vormgever, restaurateur en reconstructiedeskundige van onze werkgroep archeologie, om maar eens enkele kwaliteiten te noemen, vaste maandagavondgast en nauw betrokken bij de organisatie van de Open Monumentendagen. Op het moment van presentatie ambassadeur van Maas- en Swalmdal in Taiwan.

Verder **Jan Geerlings uit Beesel**, oud secretaris van onze vereniging, een man die zich in het verleden actief heeft ingezet om samenwerking met andere heemkundeverenigingen gestalte te geven en al jaren coördinator en uitvoerder van allerlei werkzaamheden binnen de redactie van ons verenigingsblad De zeumer.

Op 23 november was hij ambassadeur van Maas- en Swalmdal in Roemenië.

De vierde afwezige was **Léon Buskens uit Belfeld**. Hij was in het verleden vooral actief als amateur-archeoloog. Hij heeft veel vindplaatsen in kaart gebracht en is erin geslaagd om Belfeld archeologisch op de kaart te zetten. Of de archeologie in het Maas- en Swalmdal hem naar de bakermat van onze beschaving heeft gebracht is niet bekend. Leon studeerde en studeerde en voert op dit moment de titels prof. en dr. en is hoogleraar talen en culturen van het Midden-Oosten aan de Universiteit Leiden. Als zodanig is hij veelvuldig en langdurig in Noord-Afrika. Hij volgt - letterlijk op afstand - nog altijd actief de activiteiten van onze vereniging en op de avond van presentatie was hij wegens het geven van een cursus de ambassadeur van Maas- en Swalmdal in Lochem.

Ook deze leden ontvingen in meer huiselijke omstandigheden de felicitaties van ons bestuur en het jubileumboek.

Verder willen we op deze plaats stilstaan bij een drietal leden die eveneens in ons jubileumjaar hun 25-jarig jubileum vierden. Het zijn onze jubilarissen van de tweede generatie. Dit betekent dat ze niet meteen vanaf de oprichting van onze vereniging lid zijn, maar enkele maanden later zijn toegetreden.

In willekeurige volgorde zijn dit:

- **Ton Verlijdsdonk** uit Reuver. Hij is vijfentwintig jaar met wisselende intensiteit, bepaalt door zijn druk bezet leven, betrokken bij de activiteiten van de vereniging. Hoogtepunt voor hem is elk jaar het jaarboek waarin hij geen artikel wil missen.

- **Tiny Wolters**. Geboren in Reuver en doordat ze tegenwoordig in Gennep woont, het meest noordelijke lid in onze provincie. Dit belet haar niet om geregeld naar verenigingsactiviteiten te komen. Binnen de heemkunde heeft genealogie haar grote belangstelling. U kunt zich bedenken dat ze in 25 jaar heemkunde, een schat aan gegevens heeft opgebouwd. Wellicht dat we in een van de komende jaren van haar daarover een publicatie mogen verwachten?

De derde jubilaris is een man die in de voorbije 25 jaar op een groot aantal heemkundige gebieden, binnen en buiten onze vereniging, zijn sporen heeft verdiend. We willen hem dan ook graag in de Zeumer even naar voren halen.

Deze jubilaris heet **Jan Ickenroth**. Jarenlang heeft hij deel uitgemaakt van de jaarboekredactie en daarin waardevol werk verricht. Hij is auteur van talrijke artikelen over onderwerpen uit ons werkgebied. Zijn geschiedkundige bijdragen in onze jaarboeken zijn voor onze leden het beste bewijs van zijn heemkundige kennis. Speciale aandacht schonk Jan daarin aan het vervoer in onze regio, het thema molens en de buurtschap Ronckenstein, om er maar eens enkele te noemen. Bij vrijwel alle boeken die we als vereniging hebben uitgegeven, was Jan op de een of andere wijze betrokken.

Een hoofdrol heeft hij vertolkt in ons boek over de kleiwarenindustrie. Bij tentoonstellingen hebben we nimmer op hem een vergeefs beroep gedaan. Bovendien werpt hij zich al vele jaren op als beheerder van de fotocollectie in ons verenigingslokaal. In talrijke lezingen gaf hij blijk van zijn specialistische kennis. Hij was en is een echte pionier op het gebied van de postgeschiedenis waarvoor hij jarenlang onderzoek heeft verricht in binnen- en buitenlandse archieven. Niet alleen in onze jaarboeken maar ook daarbuiten heeft hij landelijke bekendheid opgebouwd door zijn publicaties over dit onderwerp.

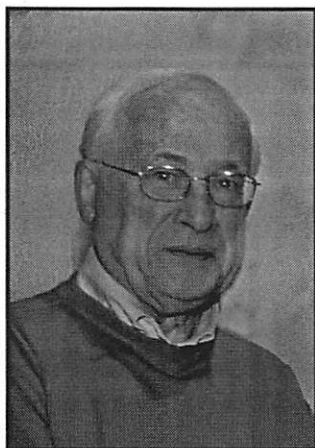
Geen wonder dus dat we Jan Ickenroth als blijk van waardering voor zijn heemkundige verdiensten reeds in 1995 het eerste exemplaar van het jaarboek 1995 hebben aangeboden. We zijn zeer blij deze eminente historicus en bijzondere man in ons midden te hebben en hopen nog jaren te mogen genieten van zijn historische publicaties.

Het Bestuur

De jubilarissen: Staande v.l.n.r. Hans Peeters, Peter Peeters, Thei Derks, Jan Slabbers, Henri Smeets, Ab van Dijk, Peter Bors. Zittend v.l.n.r. Jos Storms, Frans Geerlings, Wiel Luys, Twan Ernst.

Foto hieronder; Jan Ickenroth.

Presentatie Jubileumboek

Donderdag 23 november was het dan zover. De uitreiking van het jubileumboek van Heemkundevereniging Maas-en Swalmdal zou om 20.00 uur in de "Paerssjal" plaatsvinden. Vol verwachting hadden veel leden een jaar lang naar dit jubileumboek uitgezien. Dit boek moest wel iets heel bijzonders zijn, gezien het feit dat een zestal personen meer dan een jaar lang bezig zijn geweest met de voorbereidingen. Nu was het dus zover. De leden en genodigden werden aan de deur persoonlijk welkom geheten door de voorzitter Henry Smeets. Hij verzocht iedereen om plaats te nemen in de feestelijk versierde zaal. Nadat alle gasten een kop koffie of frisdrank (aangeboden door de vereniging) hadden gekregen opende de voorzitter de bijeenkomst. Een welgemeend woord van dank sprak hij uit voor de samenstellers van dit voor iedere heemkundige liefhebber schitterend boekwerk. Als voorproefje hadden enkele leden van de redactie ook nog een heel mooie diaproductie samengesteld. Getoond werden prachtige beelden uit de inhoud van het jubileumboek.

Voor iedereen was het een waar genoegen om deze presentatie te bekijken. Dankzij de moderne techniek hadden ze oud en nieuw prachtig laten samenvloeien. Na deze presentatie nam de voorzitter weer het woord over om over te gaan naar het hoofddoel van deze avond. Het uitreiken van het jubileumboek aan de vijftien jubilarissen, waarvan echter vier personen op deze avond verhinderd waren. Op een zeer ludieke wijze kweet de voorzitter zich van zijn taak. Iedere jubilaris werd door hem naar voren geroepen door middel van een op de persoon toepasselijk humoristisch gedicht. Dit werd zichtbaar en hoorbaar, zowel door de jubilarissen als ook door het publiek zeer gewaardeerd. Als sluitstuk werden nog de nodige "statiefoto's" genomen. Daarna nodigde de voorzitter de aanwezigen uit om ook het boek te komen afhalen. Na nog een uurtje naborrelen kwam een eind aan deze mooie en zeer goed verzorgde presentatie.

Crit Crins

De vondst van een zilveren sceatta in Swalmen

Hans Pijpers vond in september 2006 een mooi zilveren muntje. Bij nader onderzoek bleek het een zogenaamde sceatta te zijn.

Het woord 'sceatta' komt van 'schat'. Het is de naam voor een type zilveren munt dat een belangrijke rol speelde in de vroeg-middeleeuwse Friese handel. Ze zijn voor het eerst vervaardigd in Engeland in het derde kwart van de 7de eeuw en weldra ook in de Friese gebieden die zich uitstrekten van Zeeland tot Noord-Duitsland. Ze dragen sterk gestileerde opschriften. De muntplaats is moeilijk aan te geven.

De vroegmiddeleeuwse sceatta's van Engeland en het continent werden naar wordt aangenomen vooral geslagen in de grote havensteden rond de Noordzee: Londen, Ipswich, Hamwic (Southampton), Domburg, Katwijk, Wijk bij Duurstede, Ribe (Jutland) en Hedeby (daarmee de eerste plaats aan de Oostzee waar eigen Skandinavische muntslag plaatsvond).

In het Frankische Rijk was de sceatta een wijdverspreide munt totdat Pepijn III de Korte het muntstelsel hervormde in 755 en er Frankische munten geslagen werden.

De munt heeft een doorsnede van 11 mm. Op de voorzijde zie we enigszins herkenbaar een gekroond hoofd, naar rechts gewend en erg primitief weergegeven.

Aan de gezichtkant zou AEPA of APA staan; m.a.w. een nabootsing van de Angelsaksische sceatta's met de naam van de muntmeester in runen: APA, EPA. In de nek van het hoofd staat een A. Op de keerzijde staat een centraal kruis met vier bolletjes in de kwadranten met allerlei tekenjes er omheen; een verbasterd runen omschrift. Dit is dan ook een sceatta van het continentale runentype c, te dateren tussen ongeveer 695-710 na Christus. Dit is een erg veel voorkomend type, dat veel geslagen werd op het continent; vandaar de naam. (Met dank aan een zekere Nico die een preciezere datering via een forum op internet kon geven). De munt werd gevonden niet ver van de Asselterhof in Swalmen. Een locatie die, gezien de al eerdere vondsten uit deze omgeving, terug gaat tot de vroege middeleeuwen. Zonder meer een heel fraaie vondst. Zie blz 39 in het boek: *Sceattas and Merovingian deniers from Domburg and Westenschouwen*, door Op den Velde en Klaassen (2005) voor meer informatie.

Een Romeinse munt van NERO CLAUDIUS DRUSUS (38 v. Chr. - 9 v. Chr.)

Door Hans Pijpers werd medio 2006 nabij de Schroefstraat in Swalmen een bronzen denarius gevonden. Het betreft een munt met de afbeelding van de Romeinse keizer Nero Claudius Drusus. Dat weten we omdat alleen de letters DIVS DRVS linksboven nog te lezen zijn. De volledige tekst van het randschrift op de Vz: [NERO CLAU]DIVS DRVS[SVS GERMANICVS IMP]. De keizer heeft zijn hoofd naar links gewend. Op de Kz: keizer Claudius. Deze afbeelding is niet meer zo goed te herkennen. Van andere munten (zie afbeelding) weten we dat het de keizer betreft in een toga zittend op een sella curilis (met ivoor ingelegd stoel) met in z'n hand een tak en een schriftrol. Links is een schild en een helm afgebeeld; beneden een borstharnas en twee schilden en rechts twee schilden en twee speren. Het randschrift is niet te ontcijferen, maar vermoedelijk heeft er gestaan: TI CLAVDIVS CAESAR AVG P M TR P IMP P P / S C (zie afbeelding). Ø 31 mm

Hoewel Drusus leefde van 38 v. Chr. – 9 na Chr.) werden nog in Rome in 50 na Chr. onder keizer Claudius deze munten nog geslagen. Rond 18 v. Chr. trouwde Nero Claudius Drusus met Antonia, een nicht van keizer Augustus. Gedurende de betrekkelijk korte tijd dat zij getrouwd waren, kregen zij drie kinderen, namelijk Germanicus, geboren rond 15 v. Chr., Livilla in 13 v. Chr., en de ziekelijke Claudius in 10 v. Chr. Gedurende zijn uitzonderlijke succesvolle carrière als militair leider, waarin hij veel samenwerkte met zijn broer Tiberius, stierf hij onverwacht op 29-jarige leeftijd in 9 v. Chr. na een ongelukkige val van zijn paard.

Wiel Luys

Dankbrief na terugkeer van de evacuatie naar Drente

Onderstaande brief schreef mijn vader meer dan zestig jaar geleden naar Drenthe, na terugkeer van de evacuatie en voorspoedige thuiskomst in Reuver. Hiermee uitte hij nogmaals zijn dank voor de opvang destijds van drie van zijn zonen in een Drents gezin. Ons gezin was toen in Eexterveen en Nieuw-Annerveen over drie Drentse families verdeeld. Ook geeft hij hiermee een beeld hoe de terugkeer in Limburg ervaren werd en hoe het er hier toen uitzag. Nu nog steeds heeft onze familie heel goede contacten met de Drentse gastgezinnen.

Reuver, 17 Juni 1945

Beste mensen,

Als vader van het driemanschap dat zich bij jullie zo'n ronde buikjes heeft gegeten, voel ik mij verplicht u een brief te schrijven. Ja, en zoals u al weet waren wij goed thuis gekomen. Het was natuurlijk een mooie reis, maar in Arnhem zag het er verschrikkelijk uit. Dan Noord-Limburg, o wat droevig. Het veld gewoon een wildernis, alles vol wilde bloemen en onkruid. Veel verwoeste huizen. Venlo heeft het ook hard te verduren gehad. Wij mogen gerust zeggen dat ons dorp er nog vrij goed vanaf is gekomen. Hier is al het een en ander hersteld, daken zijn weer heel. Wel ziet het er nog niet mooi uit met die ramen dicht gespijkerd en het muurwerk versplinterd door granaatscherven. Gelukkig is onze hele familie nu weer thuis. Met familie van ons uit Roermond is de evacuatie niet zo goed afgelopen.

Van hen is een meisje van 19 jaar tijdens de evacuatie naar Duitsland door een granaat dodelijk getroffen. Zij werd langs de weg begraven en verder ging de voettocht. Ja mensen, jullie in het rustige Drenthe hebben nooit kunnen begrijpen, welk leed en ellende en zelfs armoede wij achter de rug hadden. Ik denk nu nog aan dat verschrikkelijke onderduiken en die eeuwige duisternis toen

in de rookkanalen van de fabriek waar wij ons schuil hielden voor razzia's. Nu we weer thuis zijn en als je dan in de kelder komt, dan vraag je je nog steeds af hoe het mogelijk was dat we hierin drie maanden hebben geslapen. Verder geen voet op de straat. Een heel zware straf. Men leefde altijd in in angst en levensgevaar. Maar ja, men dacht, vandaag of morgen, zo kan het ook niet meer. Maar ja, laat mij ophouden met zeuren. Wij hebben alles overleefd en zijn als arme stakkers bij jullie aangekomen en zijn weer met gezonde koppen bij jullie weggegaan. Daarvoor mijn hartelijke dank en ook van mijn vrouw en kinderen. Het verblijf bij jullie zal ongetwijfeld steeds in hun hart voortleven als een van de belangrijkste gebeurtenissen op hun levensweg. Het is dan ook de wens van ons allemaal dat wij jullie in ons zo zwaar getroffen Limburg spoedig mogen ontvangen. Het kan en is niet anders dan Limburg en Drenthe hebben elkaar de hand gereikt in die zeer moeilijke dagen en hebben samen een heel hechte band gesmeed en daarom hopen wij ook dat wij jullie spoedig in ons midden mogen hebben. Wij zijn trots op jullie. Dan bakken wij voor jullie de echte Limburgse vlaai.

In deze boerderij in het Drentse Nw-Annerveen werden mijn vader en moeder en zus opgevangen.

Nu zal ik jullie het een en ander vertellen hoe het bij ons thuis is. Wij krijgen weer kolen, het licht brand weer, het brood is zeer goed, melk valt ook mee, maar vlees niet al te veel, verder alles voldoende. Onze grote kerk is nog niet gereed; moeten wachten op hout. Al die tijd werden de diensten in een grote fabriek gedaan, maar die begint nu weer met de productie. Voorlopig kunnen wij in een grote zaal van het klooster in Reuver naar de kerk gaan en daar is op zondag zes keer per dag een mis. Ja, hier stromen de mensen naar de kerk. De kerken in Limburg hebben het zwaar te verduren gehad. Bijna alle verwoest of wel zwaar beschadigd. Het land is hier weer voor een groot gedeelte bewerkt. De mensen die als eersten van de evacuatie zijn teruggekeerd hebben het land voor hun vrienden weer bewerkt. Alleen langs de Maas ligt alles nog braak wegens landmijnen en hierdoor zijn deze week nog drie mensen omgekomen bij het opruimen van de mijnen.

Elke boer heeft intussen ook weer wat vee. U ziet, alles komt heel langzaam weer in orde. Dezer dagen is ook een NSB-er weer teruggekeerd. Hij heeft heel lang met een bord moeten staan 'Ik ben een landverrader'. Zoals u misschien al van de jongens hebt gehoord zijn wij bij onze afwezigheid niet erg veel kwijtgeraakt, een bed en wat kleinigheden. De schade aan ons huis door de granaten is achteraf meegefallen, wel alle ruiten vernield.

In het begin was het hier erg vreemd. Als wij een vliegtuig hoorden of een landmijn hoorden ontploffen dan zat de schrik er weer in. Vanmiddag hebben wij nog druk zitten vertellen over onze reis naar Drenthe en het verblijf bij jullie. Wij komen er gewoon niet over uitverteld.

Ontvang dan de beste groeten van ons allen.

Sjra Vincent

Familie portret Killaars-Rutten

Deze foto van de familie Killaars-Rutten dateert uit 1922, zij is gemaakt op de binnenplaats van hun huis. Zij waren uitbaters van een café en winkel in levensmiddelen, tabaksartikelen en zaden aan de Keulseweg in Reuver-Offenbeek.

Tegenwoordig café-zaal "de Paerssjtal", Keulseweg 103.

Rond de tafel zittend van links naar rechts:

Sjeng Killaars, landbouwer, geboren op 20-4-1892 te Beesel/Reuver, overleden op 30-5-1982 te Venlo. Hij huwde met Truu Franssen op 25-1-1918 te Beesel/Reuver. Truu Franssen werd geboren op 20-4-1892 te Beesel/Reuver en overleed op 8-7-1946 te Beesel/Reuver.

Thei Killaars, fabrieksarbeider, geboren te Beesel/Reuver op 5-9-1910, en overleden te Beesel/Reuver op 18-6-1977, Hij huwde met Miet Teunissen op 25-11-1932 te Beesel/Reuver. Miet werd geboren te Beesel/Reuver op 3-12-1911 en overleed op 6-3-1984 te Tegelen.

Vader Heinke Killaars, geboren te Beesel/Reuver op 18-3-1855, en overleden te Beesel/Reuver op 20-11-1933. Hij huwde met Maria Rutten te Beesel/Reuver op 29-5-1891.

Moeder Maria Rutten, geboren te Beesel/Reuver op 2-5-1865, en overleden te Beesel/ Reuver op 30-12-1931.

Anna Killaars, geboren te Beesel/Reuver op 10-12-1907, en overleden te Beesel/Reuver op 3-4-2000. Zij huwde met Sjra Wolters te Beesel/Reuver op 8-4-1932. Van beroep was hij handelsreiziger. Sjra werd geboren te Vlodrop op 25-4-1901 en overleed op 25-2-1947 te Beesel/Reuver.

Marie Killaars, geboren te Beese/Reuver op 7-6-1897, en overleden te Beesel/Reuver op 23-2-1931. Zij huwde met Jan Nabben te Beesel/Reuver op 12-6-1925. Van beroep was hij fabrieksarbeider. Jan werd geboren Te Belfeld op 20-11-1895 en overleed op 15-4-1982 te Beesel/Reuver.

Staande van links naar rechts:

Sjaek Killaars, geboren op 10-6-1902 te Beesel/Reuver, en overleden op 12-8-1961 te Tegelen. Hij huwde met Gon Teunissen op 24-5-1929 te Beesel/Reuver. Van beroep was Sjaek fabrieksarbeider, hij werd de latere eigenaar van het café en de winkel. Gon Teunissen werd geboren te Beesel/Reuver op 18-3-1903 en overleed op 23-2-1959 te Venlo.

Frans Killaars, geboren op 7-3-1896 te Beesel/Reuver, en overleden op 25-5-1962 te Beesel/Reuver. Hij huwde met Fien Gastreich op 22-6-1922 te Reuver.

Van beroep was Frans spoorwegaarbeider. Fien Gastreich werd geboren op 29-7-1900, en overleed op 15-3-1975 te Beesel/Reuver.

Triena Killaars, geboren op 31-10-1899 te Beesel/Reuver, en overleden op 28-6-1988 te Steyl. Zij huwde met Coen Peeters, postbambte, op 22-1-1926 te Beesel/Reuver. Coen werd geboren te Beesel/Reuver op 23-8-1898 en overleed op 18-1-1981 te Venlo.

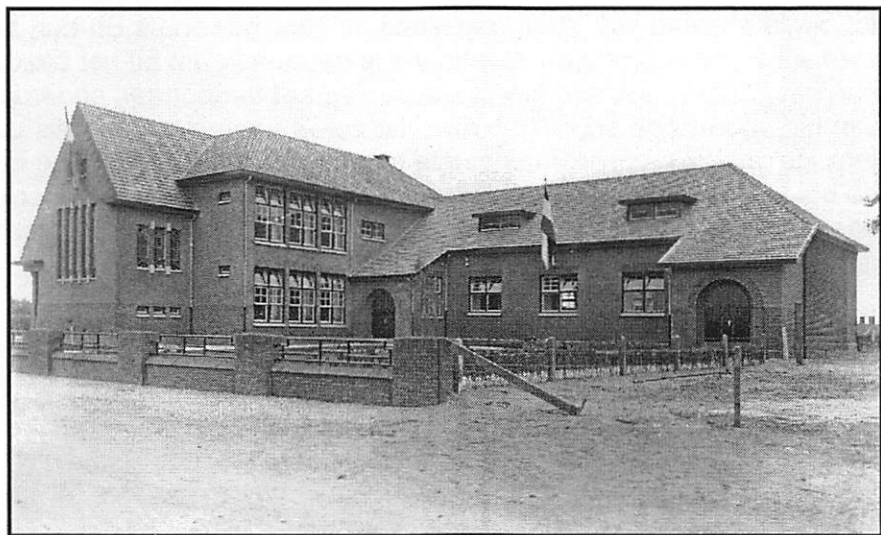
Wiel Killaars, geboren op 5-10-1894 te Beesel/Reuver, en overleden op 14-7-1986 te Brunssum. Hij huwde met Marie op 't Roodt op 27-12-1923 te Beesel/Reuver. Van beroep was Wiel spoorwegaarbeider. Marie op't Roodt werd geboren op 9-3-1899 te Kessel, en overleed op 29-9-1982 te Hoensbroek.

Lin Killaars, geboren op 31-12-1900 te Beesel/Reuver, en overleden op 26-4-1965 te Tegelen. Hij huwde met Nel Cremers op 24-5-1929 te Beesel/Reuver. Van beroep was Lin fabrieksarbeider. Nel Cremers werd geboren op 15-1-1903 te Meiderich, en overleed op 6-5-1961 te Tegelen.

Frans Killaars

Onderwijstentoonstelling in 't Bolveld te Belfeld

Sinds oktober is het appartementencomplex 't Bolveld aan de Schoolstraat te Belfeld door zijn nieuwe bewoners in gebruik genomen. Een mooie gelegenheid om eens terug te kijken naar de periode waarin op deze plek onderwijs werd gegeven in de jongensschool St. Aloysius, vanaf 1975 basisschool 't Bolveld. Talloze Belfeldenaren hebben hier in het verleden als leerling meerdere schooljaren doorgebracht. Woningstichting Sint Urbanus heeft de heemkundevereniging Maas- en Swalmdal i.s.m. het gemeentearchief Venlo gevraagd over dit onderwerp een expositie samen te stellen. In de vorm van een tweeluik is de tentoonstelling vanaf half november onder de titel **'t Bolveld: een (school)gebouw met een verleden** in het gebouw te bewonderen.

Het oude schoolgebouw

De tentoonstelling valt uiteen in twee delen: het onderwijsverleden en de bouw van de school in 1930. In de centrale hal (atrium) op de begane grond zijn o.a. historische onderwijsmaterialen te bewonderen. Daarbij is geput uit de rijke onderwijscollectie van de heemkundevereniging Maas- en Swalmdal. Verder zijn vooroorlogse klassenfoto's te zien en worden verschillende aspecten uit het Belfelse onderwijsverleden behandeld aan de hand van documenten uit het Belfeldse gemeentearchief. De nadruk ligt hierbij op de eerste helft van de twintigste eeuw.

Bij het andere gedeelte van de expositie wordt ingegaan op de bouw van de school in 1930. Hierbij is gebruik gemaakt van het tekeningenarchief van de Tegelse architect Lambert Noten. Dat archief werd in 2004 aan het gemeentearchief Venlo overgedragen. Naast tekst en uitleg zijn diverse originele bouwtekeningen te bewonderen. Uit de zorg en artistieke invulling van de schetsen en ontwerpen mag afgeleid worden dat architect Lambert Noten deze opdracht destijds ook als een prestigeobject heeft beschouwd. De tentoonstelling die nog tot begin volgend jaar staat opgesteld, is voor bewoners en hun bezoekers vrij te bezichtigen. Overigens is het aardig om bij het bezoek aan het gebouw ook een blik te werpen op het trapportaal, onderdeel van het voormalige schoolgebouw, dat zowel aan de binnen- als buitenzijde zoveel mogelijk in originele staat is gelaten. Vergelijking met de bouwtekeningen en de uiteindelijke uitvoering laat zien dat hier en daar is afgeweken van de ontwerpen of dat er later nog aanpassingen zijn gedaan.

Twan Ernst

Een "Ordre Départ" voor Cornelius Boots

In een van Sjeng van Corneels vertellingen heeft hij het over "Henneske Boots". Henneske was een bekend persoon in de gemeenschap van Belfeld, hij vertelde vaak over zijn broer die onder de "Fransen" diende en aan de Russische veldtocht heeft deelgenomen. Hij overleed te Belfeld op een hoge leeftijd van 89 jaar in 1882. (1) Doordat de Familie Boots deel uit maakt van mijn kwartierstaat Derks-Jacobs, heeft het mij aangezet om wat meer over Cornelius Boots, in bijzonder zijn militaire activiteiten in het Franse leger te achterhalen. Op 8 februari 1791 werd in Belfeld Cornelius Boots geboren. Zijn ouders Joannes Boots en Petroniella Heinen huwden op 18 mei 1790 te Belfeld. Hun gezin groeide uit tot vier zonen en twee dochters. Joannes Boots was landbouwer / pachter op de boerderij "in de Rijt", gelegen aan de weg Roermond-Venlo, en aan de Maas, iets buiten het dorp Belfeld.

Een gedeelte van de Trachotkaart nr.33 Venlo. Hierop het huis/boerderij "in de Rijt", woonplaats van Cornelius Boots.

Cornelius Boots ontkwam als zovele jonge mannen niet aan de Franse militaire dienst. Hij werd ingeschreven voor de lichting 1811, op 20 maart van dat jaar ging hij op keuring c.q. loting naar Venlo.

De loting begon al vroeg in de morgen om acht uur. (1*) Wie het laagste lot trok was als eerste aan de beurt. Cornelius trof het lotnummer 21. Dit nummer behoorde niet tot de laagste nummers, hetgeen betekende dat hij bij de reservisten werd ingedeeld en iets later werd opgeroepen. Van deze lichting werden de conscripts (de soldaten) op 31-3-1811 opgeroepen voor de actieve dienst, de reservisten iets later. Hier in Venlo hoorden de conscripts waarbij zij werden ingedeeld. Enkele weken later werd Cornelius opgeroepen, op 18-4-1811, voor de militaire dienst.

Voor Cornelius was dat het 37e Regiment de Ligne met als standplaats Besançon. Met een militair paspoort en een reisschema op zak vertrokken men vanuit Venlo in een groep zelfstandig (soms onder begeleiding) naar Besançon. Vervolgens ging men naar de hoofdplaats van het departement Nedermaas, Maastricht. Op 10 mei 1811 meldde Cornelius zich in Besançon, een week later als de eerste groep vanuit Venlo. Voor de lichting 1811 vertrokken vanuit Venlo nog negen andere jongemannen voor het 37e Regiment infanterie zoals;

- **Joseph van Well**, geboren te Velden 23-8-1791. Beroep kapper. Zoon van Marie van Well. (Vader onbekend) Ingelijfd in het 37e Regiment, opgeroepen op 31-3-1811 en aankomst uiterlijk voor 4-5-1811 in Besançon.
- **Frans Arnould Beckx**, geboren te Venlo 30-10-1791. Zoon van Mathieu Beckx en Hermin Willems. Ingelijfd in het 37e Regiment, en aankomst uiterlijk voor 4-5-1811 in Besançon.
- **Jan Willem Peeters**, geboren te Venlo, zoon van Pierre Peeters en Wilhelmina van Dijk. Beroep tuinder. Ingelijfd in het 37e Regiment, opgeroepen op 31-3-1811 en aankomst uiterlijk voor 4-5-1811 in Besançon.
- **Pierre Bakhuijs**, geboren te Venlo 12-1-1791. Zoon van Gerard Bakhuijs en Theodora Bosch. Beroep landbouwer. Ingelijfd in het 37e Regiment, opgeroepen op 31-3-1811 en aankomst uiterlijk voor 4-5-1811 in Besançon.
- **Jean Franciscus Peeters**, geboren te Venlo 31-1-1791. Zoon van Pierre Peeters en Girtrude Hubertz. Beroep tuinder. Ingelijfd in het 37e Regiment, aankomst uiterlijk voor 11-5-1811 in Besançon.
- **Godefroid Stroucken**, geboren te Beesel 12-4-1791. Zoon van Henri Stroucken en Petronella Meurs. Beroep landbouwer. Ingelijfd in het 37e Regiment, aankomst uiterlijk voor 11-5-1811 in Besançon

-
- **Antonius Wilhelmus Rijsack**, geboren te Venlo 25-3-1791. Beroep kleermaker. Zoon van Henri Rijsack en Catharina. Ingelijfd in het 37e Regiment, opgeroepen op 31-3-1811 en aankomst uiterlijk voor 4-5-1811 in Besançon. Hij kreeg de orde van St- Helena uitgereikt.
 - **Jacobus Jansen**, geboren te Blerick 4-9-1791, wonende te Venlo en van beroep herder. Zoon van Jean Jansen en Sybilla Nellen. Ingelijfd in het 37e Regiment, opgeroepen op 31-3-1811 en aankomst uiterlijk voor 4-5-1811 in Besançon.
 - **Michiel Custers**, geboren te Belfeld 29-11-1791, wonende te Tegelen. Beroep poelier. Zoon van Matieu Custers en Mechtildis Rijvers beiden overleden. Zijn voogden woonden in Belfeld, vandaar dat hij in Belfeld op de conscriptielijst werd gezet. Ingelijfd in het 37e Regiment, opgeroepen op 12-4-1811, en aankomst uiterlijk voor 4-5-1811 in Besançon. (2)

Het 37^e regiment heeft in 1812 slag geleverd te Jacobowo, Polotsk en aan de Beresina. (3)

Cornelius keerde echter niet meer terug naar zijn woonplaats Belfeld. Zijn familie verkeerde al die tijd in onzekerheid over het lot van hun zoon. Druppelsgewijs kwamen de gegevens bij de familie binnen. Men kreeg informatie via teruggekeerden. In vele gevallen kreeg men niet méér te horen dan wat wij nu ook weten: vermist, zonder dat er bijzonderheden konden worden vermeld over het hoe, het waar en het waarom. Hoe erg het ook was een zoon te missen, men wilde toch weten hoe hij aan zijn einde was gekomen. Was hij doodgevroren in Rusland? Of was hij in een lazaret weggeteerd door koortsen of bij gebrek aan verzorging? Overleed hij aan opgelopen verwondingen, of stierf hij gewoon maar aan vlektyfus? Het leed om hem moet groot zijn geweest.

Bij nader onderzoek omtrent zijn vermissing heb ik informatie opgevraagd, via een brief d.d 13-5-1990, bij het archief van het Armée de Terre te Vincennes. Op 19 juli 1990 kwam het antwoord hierop; Cornelius Boots werd op 17 december "vermoedelijk" krijgsgevangene gemaakt. Het woord vermoedelijk duidt erop dat de autoriteiten daar niet met zekerheid konden zeggen of hij nu krijgsgevangene is gemaakt of al onderweg op de terugweg gesneuveld, dood gevroren, of van ellende gestorven is.

De terugweg verliep zo chaotisch dat elke vorm nauwkeurige registratie verdwenen was.

O B J E T : Recherches généalogiques

REFERENCE : Lettre du 13.5.90

P. JOINTE : Conditions de consultation

Monsieur,

J'ai l'honneur de vous faire connaître que les informations suivantes, relevées du contrôle troupe du 37e régiment d'infanterie de ligne (cote 21Yc 332) matricule 8103, vous sont fournies à titre exceptionnel.

N° Matricule : 8103

NOM BOOTZ Prénom Corneille

né le 8.2.1791 à Belfeld dépt Meuse inférieure

arrivé au corps le 10.5.1811 grade

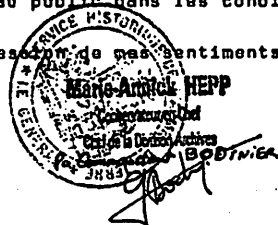
Services et mutations

Présumé prisonnier de guerre en Russie le 17.12.1812

En cas d'autres recherches ou pour des renseignements complémentaires, je vous conseille de venir consulter les archives qui vous intéressent, ou de le faire effectuer par la personne de votre choix au Service historique ouvert au public dans les conditions fixées en annexe.

Je vous prie d'agréer l'expression de mes sentiments distingués,

NOTA : Il est strictement interdit de photocopier les registres de contrôle.

Afschrift van het antwoord uit Parijs, d.d 19-7-1990.

Tijdens zijn tijd in het Franse leger is het aannemelijk dat Cornelius met zijn ouders in Belfeld een briefwisseling heeft gevoerd. Vanaf zijn aankomst in Besançon, op 10-5-1811, tot aan het begin van de Russische veldtocht was het relatief een rustige periode waartoe een verzorgde briefwisseling tot stand kon komen.

Cornelius dorpsgenoot Peter Joosten was al vanaf 1809 in het Franse leger. Hij voerde regelmatig een briefwisseling met zijn ouders in Belfeld. In een van zijn brieven aan zijn ouders, d.d 27-5-1811 vanuit Spanje, informeert hij naar het legeradres van Cornelius Boots.

In deze brief wordt Cornelius aangeduid als “ *de soon uijt den Riet* “. (4) Of er een onderlinge briefwisseling tot stand is gekomen is niet bekend. Brieven gericht aan zijn ouders zijn nooit achterhaald. Voor de lichting 1813 werd Cornelius broer, Joannes, (Henneske) ook op de conscriptielist geplaatst. Zij ouders Joannes Boots en Petronella Heinen dienden echter een verzoek in om afwijzing, doordat zij al een zoon hadden in het Franse leger. De Franse autoriteiten keurde hun verzoek goed en de onbevoegdheid verklaring werd hun uitgereikt op 30-10-1812. Hierdoor werd nog meer verdriet en zorg in de familie voorkomen (5)

Bronnen:

- (1) Vertellingen Sjeng van Comeel, Henneske Boots en de Kozakken.
- (1*) Archief stadsbestuur Venlo, nr 2564/2564A
- (2) Frans archief, RAL.(general tableau lichting 1811)
- (3) Tableau par corps et par Batailles des Officiers tués et Blessés
- (4) Twan Ernst, Peter Joosten in Franse militaire dienst. Boek Maas- en Swalmdal nr 17.
- (5) Frans archief, RAL

Overig:

Jacob Walter, Dagboek van een soldaat uit het leger van Napoleon.
Jan Derix/Sjef Verlinden, Ten oorlog voor Napoleon.
A.M.A Maassen. De conscription Militaire 1798-1814.

Th.Derks

Fabrieksschoorstenen

Geleverd aan:	Hoogtemeters
Beesel	
L.Bouten, Tegelen, t.b.v. een ringoven *	22.50
Belfeld	
Houben & Steegh, Pannen- en Buizenfabriek	23.00
id	40.00
Id	20.00
J. Jacobs, Pannenfabriek	20.00
Reuver	
P.J.F. Schütz, Bierbrouwerij	12.00
Jac. Laumans, Buizen-en Pannenfabriek	16.00
Swalmen	
A.H. Meuter, Pannenfabriek	30.00
J.B. van Soest & Terstappen, Pannenfabriek	35.00
J.W. Wuts-Meuter, Pannenfabriek	30.00
P.Geelen, Neer, Houthandel v/h P.Coorens	20.00
Hermans & Simons, Dakpannenfabriek	15.00
Henri Sillen, ten beh. Pannenfabriek	
Kluijtmans, Dobbelaere & Co *	13.00

* Alleen steenlevering

Bron: GA Venlo, Bibliotheek: "Canoy-Herfkens Steenfabrieken Venlo " zonder jaar.

Wim Hoezen

Zure Maaswaarden

Om de financiën rond te krijgen, het evenwicht tussen ontvangsten en uitgaven was bijv. bij onvoorziene uitgaven al gauw verstoord. Gemeenten moesten vroeger vaak overgaan tot het verkopen van gemeente eigendommen. Zo ook in Belfeld in 1894. Op 20 april wordt aan de Commissaris van de Koningin voorgesteld te verkopen:

- a) eenige zure Maaswaarden welke toch in zeer korten tijd door de Maas worden weggespoeld.*
- b) een dennenbosch met den grond die bijna is uitgegroeid.*
- c) gedeelte van het Meerlebroek dit zal zijn het Hoverbroek.*
- d) strooken gemeentegrond voor bouwplaatsen bestemd welke toch voor de gemeente niets opbrengen.*

De Commissaris vindt klaarblijkelijk het gestelde omtrent de zure Maaswaarden wat al te kras want op 9 mei krijgt hij te horen: *wat aangaat de zure Maaswaarden zijn zoodanig slecht niet en spoelen ook niet zoover weg dat er zich geen koopers voor zoude bevinden.*

Overigens laat het raadsbesluit van 1 juni omtrent de reden van verkoop geen misverstand bestaan: *Overwegende 1. de bekrompen financiëlen toestand der gemeente 2. de uitgaaf voor aanleg van eenen nieuwen weg van Belfeld naar het station 3. het onderhoud en den aankoop van kiezel voor den weg No. 211 der tabel [bedoeld is de weg van Belfeld naar Maalbeek] en 4. het herstel van evenwigt tusschen gewone inkomsten en uitgaven zoo wordt het wenschelijk geacht over te gaan tot verkoop van gemeenteeigendommen tegen minstens de geschatte waarde van f 12.795,00.*

De waardering van de te verkopen onroerende goederen, zag er als volgt uit:

- 1. Dooi A 53 maaswaarden 1 hectare 83 aren 40 centiaren f 1925,-.
- 2. Hoverheide D 1778 dennenbos 46 aren 20 centiaren f 215,-.
- 3. Kret A 1608 huis en erf 2 aren 20 centiaren f 21,-.
- 4. Uit A 1637 noordwestelijk gedeelte verdeeld in 2 percelen van 10 aren 20 centiaren f 24,-

-
5. Malbeekerdijk B 557 hakhout 1 hectare 5 aren 20 centiareen *f* 235,-
 6. Meelderbroek C 734, 735, 741 t/m 746 hakhout, weide en bomen
39 hectare 36 aren 20 centiareen *f* 10.375,-.

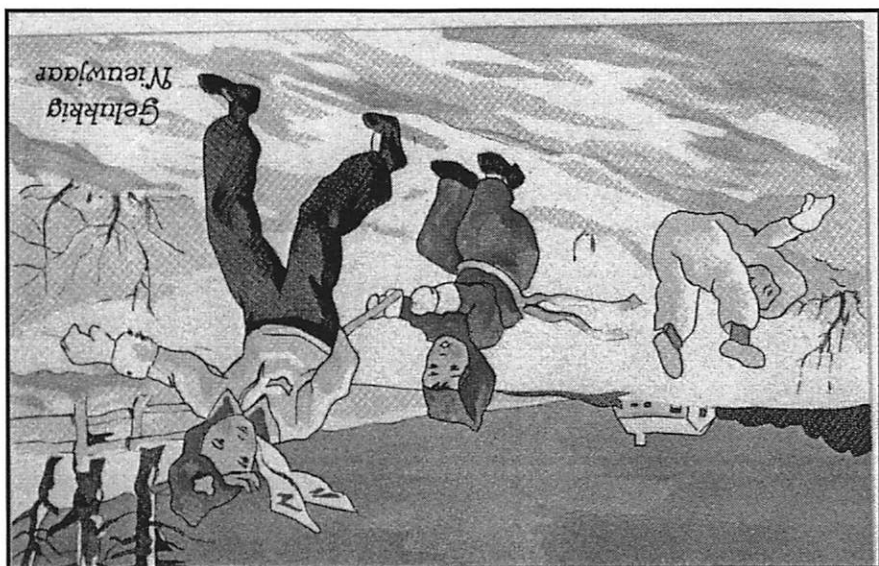
Schatters waren timmerman Frans Ploem en landbouwer Johannes van Cruchten.

De verkoop vond plaats voor notaris Vogels:

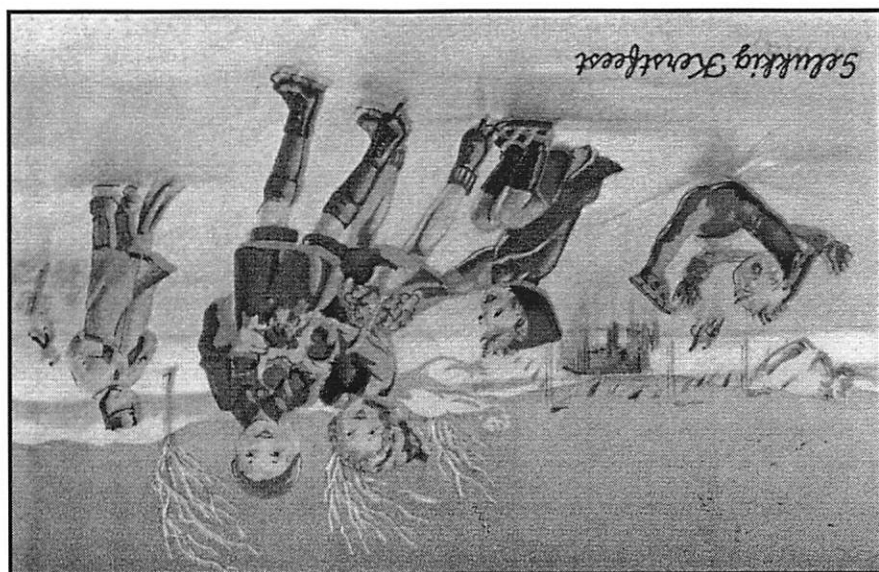
- ad 1 verkocht 26 september 1894 aan Paulus van Cleef landbouwer
voor *f* 2000,-.
- ad 2 verkocht 26 september 1894 aan Jacques Laumans koopman te
Reuver voor *f* 240,-.
- ad 3 verkocht 20 maart 1895 aan Catharina Rijvers weduwe Jacob
Simons voor *f* 21,-.
- ad 4 verkocht 25 oktober 1894 echter nu verdeeld in 6 percelen ter
grootte van in totaal ca. 56 aren, voor in totaal *f* 335,-.
- ad 5 verkocht 26 september 1894 aan Christina Maria Hubertina
Jentjens weduwe Willem Maassen voor *f* 250,-.
- ad 6 niet verkocht; in 1900 en 1910 worden deze percelen nog door
het gemeentebestuur verhuurd aan de Maatschappij Ceres.

Met de opbrengst uit deze verkoop was de gemeente weer even 'uit de problemen'. Uiteraard voor zolang het duurde.

Wim Hoezen

Met dit soort kerst- en nieuwjaarskaarten werden in de dertiger en veertiger jaren van de vorige eeuw de beste wensen voor de feestdagen uitgewisseld. (Sja Vintcent)

Gelukkig Nieuwjaar